

ČASOPIS ZA POVIJEST
ZAPADNE HRVATSKE
WEST CROATIAN
HISTORY JOURNAL

Monografski broj / Special issue:

1989. U JUGOSLAVENSKOM
KALEIDOSKOPU
1989 THROUGH THE YUGOSLAV
KALEIDOSCOPE

Uredila / Edited by

MILA ORLIĆ

In memoriam Mirna Kučić

Nemoćni u nastojanjima da izrazimo vlastite misli i osjećaje o nenadanome te strašnome gubitku drage prijateljice i kolegice Mirne Kučić, okrećemo se dragim sjećanjima na zajedničke trenutke, ostavljajući pritom i pisani trag iskrenoga divljenja te poštovanja.

Podrijetlom Crešanka, Mirna je već svojim školskim uspjesima i izvanškolskim aktivnostima u rodnome kraju odavala iznimne radne kvalitete koje su svoj puni sjaj dosegle upravo za vrijeme studija. Budući da je uglavnom sjedila u posljednjim klupama, ne iznoseći glasno vlastita promišljanja, nastavnicima, ali i kolegama, ponekad je isprva bilo teško prepoznati sav njezin trud i talent. Nenametljiva i samozatajna, istodobno se isticala svojom marljivošću, ustrajnošću i nepokolebljivošću u izvršenju različitih obaveza. Zahvaljujući takvome pristupu, ali i iskrenome interesu te ljubavi prema odabranoj struci, nakon tri godine studiranja na Filozofskome fakultetu u Rijeci, 2012. godine postala je sveučilišnom prvostupnicom povijesti te hrvatskoga jezika i književnosti. Na diplomskoj je razini, uz ranije odabrani studij, upisala i knjižničarstvo, ostajući u svome radu jednako uspješnom. Svoj je diplomski rad, naslovljen *Društvena povijest Predošćice na otoku Cresu (1905-1945). Kroz Nonin kaleidoskop: primjer istraživanja metodom usmene povijesti*, s izvrsnim uspjehom obranila tek četiri dana prije nesretnoga događaja, zadobivši pritom titulu magistra edukacije.

Već je u igri učenika i učiteljice s prijateljima u djetinjstvu kod iste one none čije su joj priče bile poticaj za pisanje diplomskoga rada pokazivala odlučnost u odabiru svoga budućeg poziva. Iako nije dobila priliku stati pred svoje učenike, njezina se organiziranost i kompetentnost ogledala već na metodičkim vježbama i praktikumima gdje je, uz stručnost, do izražaja posebno dolazila uspješna komunikacija s učenicima.

Kao što se i po naslovu njezina diplomskoga rada može zaključiti, i u studentskim je danima ostala vezana uz rodni Cres. Vratiti se u zavičaj bila je jedna od njezinih želja, a na posjet svome otoku poticala je neumorno i drage kolege. Sreću zbog svih fakultetskih i privatnih uspjeha uvijek je dijelila s obitelji i dečkom Petrom. Pamtit ćemo ju zbog otvorenosti prema svim ljudima, pozitivnoj energiji i humanosti, koja nije nailazila na nikakva ograničenja i opravdanja. Stoga i ne čudi što je stekla mnoštvo prijatelja u različitim okruženjima, održavajući dobre odnose unatoč brojnim radnim obvezama. Velik osmijeh, riječi utjehe i ruku pomoći velikodušno je pružala čak neznancima ili tek poznanicima, obogaćujući njihovu svakidašnjicu. Iz istih je razloga nerijetko i zapjevala, bilo u zboru, klapi *Senjal* ili tijekom opuštenih druženja, uvijek na radost prisutnih.

Iako uspješna u svim segmentima života, nije joj dana prilika da

ispuni sve životne ciljeve. Kao njezini kolege, s iskrenim žaljenjem, ispunjeni uspomenama i sjećanjima, ostavljamo ovih nekoliko riječi u nadi da će barem dijelom prikazati puninu drage nam osobe.

Ana BELJO, Ivana ĆURIĆ i Tea GOMBOŠ